

תת"ע 6262/07/13 - מדינת ישראל נגד גמזו יניב בנימין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6262-07-13 מדינת ישראל נ' גמזו יניב בנימין
בפני שופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עוה"ד צפניק

המאשימה

נגד

גמזו יניב בנימין - ע"י עוה"ד אלעד שור

הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר, בניגוד לתקנה 23 לתקנות התעבורה.

הרקע

1. ביום 27.6.13 בין השעות 20.00 עד 07.00 התקיים בעיר תל אביב אירוע המכונה "לילה לבן". במסגרת האירוע קיימה מחלקת המופעים בעיריית תל אביב מספר אירועים. משטרת ישראל נערכה אף היא לאירוע והוציאה פקודת מבצע המתייחסת בין היתר לאופן הסדרת התנועה במהלך האירועים. כחלק מן ההיערכות בהקשר זה נסגר לתנועת כלי רכב בין היתר המתחם הרברט סמואל ונמל ת"א - בין רחוב אבן גבירול/ רוקח ועד שד' ירושלים. במקביל נקבע כי יסגרו גם צירים המובילים לצירי התנועה הנ"ל.

2. הנאשם מתגורר ברחוב הרברט סמואל 42 בתל אביב. על מנת להגיע אל ביתו הוא הגיע למחסום בו נמצא אותה עת עת/1 מר חגי קרואל, שהיה לבוש מדי משטרה ושימש אחראי על אזור מתחם הטיילת. הנאשם ביקש לעבור את המחסום אך בקשתו נדחתה תוך שעת/1 מורה לו לפנות את המקום שכן רכב הנאשם חסם את ציר הפינוי. אין חולק כי הנאשם לא פינה את הדרך. משכך, ולאחר דין ודברים בין הנאשם לעת/1 שנמשך מספר דקות, נרשמה לנאשם הזמנה לדין המייחסת לו עבירה של אי ציות להוראות שוטר.

3. הנאשם כופר במיוחס לו.

4. במסגרת פרשת התביעה העיד עת/1 כי ההוראות באותו אירוע היו חד משמעיות שלא להתיר לאיש להיכנס למתחם הסגור לכלי רכב עם כלי רכב. עת/1 עומת עם האפשרות כי שוטר אחר אפשר לנאשם

לעמוד לצד המחסום ולהיכנס ברגע שהדבר יתאפשר. לטענת עת/1 במקום היו שוטרים וקצינים רבים כמתחייב מן האירוע אולם רק הוא היה אחראי על הסדרי התנועה כך שכל שאכן הייתה שיחה גם גורם שהתיר לכאורה שהות במחסום עד לפתיחתו, היה אותו גורם בלתי מוסמך לתת הוראה כזו לנאשם.

5. על פי גרסת הנאשם, בתחילת הטיילת היה מחסום של שוטרים. הנאשם פנה לאחד השוטרים שפרטיו אינם זכורים לו (להלן: "השוטר במחסום"), הציג לפניו תעודת זהות ובה כתובתו וביקש לעבור את המחסום. לטענתו, התיר לו השוטר במחסום להיכנס למתחם הסגור לכלי רכב. הנאשם נסע לאורך הטיילת לכיוון ביתו. כשהגיע הנאשם עם רכבו לאזור המזרקה באלנבי פגש בעת/1 שלא התיר לו לעבור את המחסום. הנאשם טוען כי הציג ת"ז והסביר מדוע הוא צריך לעבור את המחסום אך ללא הועיל. משכך, פנה הנאשם לדבריו לשוטר עלום שם ותואר אשר הנאשם טוען כי היה בכיר בדרגתו מעת/1 והלה התיר לנאשם להישאר בקרבת המחסום עד לפתיחתו (להלן: "השוטר במזרקה"). הנאשם חיכה לדבריו עם רכבו סמוך למחסום ואז הגיע עת/1 ואמר לנאשם - לטענת הנאשם בכעס- כי הנאשם לא יכנס. הנאשם הסביר לעת/1 את שאירע אך דעתו של עת/1 לא התקררה עד שרשם לנאשם הזמנה לדין כאמור.

דין והכרעה

6. במקרה דנא מיוחסת לנאשם עבירה של אי ציות להוראות שוטר. טענת ההגנה של הנאשם היא, כי הסתמך על הוראות השוטר במחסום שהכניס אותו למתחם והשוטר במזרקה שהתיר לו להמתין במקום על מנת לא למוש ממקומו בניגוד להוראות עת/1 שהורו לו לפנות את ציר התנועה עם רכבו.

7. לאחר ששמעתי את חומר הראיות ושקלתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי אין מקום בנסיבות העניין לקבל את גרסת הנאשם בהיות גרסתו גרסה כבושה שלא ניתן לה כל ביטוי במוצגי התביעה והיא עלתה לראשונה רק בפרשת ההגנה. לפיכך, ובשים לב לכך גרסת המאשימה, כפי שהיא עולה מדברי עת/1 והמוצגים שהגיש לא נסתרה כמלוא הנימה אני סבור כי יש להעדיף את גרסת עת/1 על פני גרסת הנאשם.

8. לנאשם נרשם דוח - ת/1 - על ידי עת/1 שעניינו אי ציות להוראות שוטר. בת/1 בדוח נרשם מפי הנאשם (בפרק "דברי הנהג") **"אני רוצה להגיע הביתה ואתה חוסם את דרכי אתה סתם עושה לי פרינציפ אני לא שואל אותך. אני רוצה סמכות ממונה עליך. אני לא נוסע מכאן. תרשום לי מה שאתה רוצה. זה לא חוקי מה שאתה עושה. אני יתלונן (צ"ל אתלונן) עליך"**.

בעוד שבפרשת ההגנה העיד הנאשם כי הסתמך על ההיתר להיכנס שניתן לו על ידי השוטר במחסום וההיתר לשהות בצמוד למחסום שניתן לו על ידי שוטר המזרקה הרי שאין זכר לגרסה זו בדברי הנהג שנרשמו על ידי השוטר. ודוק: לגרסת הנהג כפי שהיא נרשמת על ידי השוטר בזמן אמת יש חשיבות רבה ומשקל נכבד במקרה זה. פרטי המקרה ידועים לנאשם ולא היה לו, יש להניח, די זמן על מנת להגות גרסה "יצירתית" להגנתו. עם זאת, אין זו דרישה מוגזמת לדרוש ממי שקיבל לטענתו היתר משני שוטרים (בהתאמה) להיכנס למתחם סגור ולעמוד לצד המחסום בו עמד עת/1 לומר לעת/1 כאשר הלה ביקש מהנאשם לעזוב כי הנאשם שוהה במקום ברשות וכדין וזו הסיבה שהוא מסרב למוש ממקומו.

הנאשם טען בחקירה נגדית כי לא לקח את פרטי השוטרים שהתירו לו כניסה למתחם ולעמוד בסמוך למחסום אך גם אם נתעלם ממחדל זה, המעט שהנאשם היה יכול וצריך לעשות בנסיבות כאלה הוא לומר לעת/1 "בזמן אמת" כי הוא הגיע למחסום והוא עומד בו על פי היתר שניתן לו על ידי שוטרים אחרים, מבלי לנקוב בפרטיהם או בשמותיהם. הימנעות הנאשם מלעשות כן בזמן אמת אומרת "דרשני". הדבר מוביל לכך שגרסת של הנאשם ובה טענת הגנה מהותית לפיה הותר לו להיכנס למתחם ולעמוד לצד המחסום נטענה לראשונה רק בבית המשפט ולא קודם. מדובר, אם כן, בגרסה כבושה של הנאשם אשר בנסיבות העניין דלעיל ולהלן, משקלה נמוך ביותר.

מסקנה זו, בדבר היות גרסת הנאשם גרסה כבושה שמשקלה נמוך, מתחזקת נוכח הימנעותו של ב"כ הנאשם מלחקור את עת/1 לגבי מידת הדיוק ברישום דברי הנהג במוצג ת/1. אסביר: בחקירה נגדית השיב הנאשם כי ראה את עת/1 רושם את הדוח והניח כי "**הוא רושם שקרים**". אם אכן זו הייתה הנחתו של הנאשם - ובהנחה והרישום אינו מייצג, לשיטת הנאשם, את חילופי הדברים בין הנאשם לע"ת 1 והנאשם **נוכח בכך** לאחר שעיון בחומר החקירה לצורך גיבוש הגנתו- מדוע נמנע הנאשם במועד ההוכחות **וכשהוא מיוצג על ידי סניגור** מלחקור את עת/1 בנוגע לאמיתות ונכונות הדברים שנרשמו מפיו של הנאשם על ידי עת/1 במוצג ת/1? תשובה לשאלה זו לא ניתנה.

9. שתי טענות נוספות שהועלו בסיכומי ההגנה נוגעות לאי העדת עדים פוטנציאליים נוספים לעבירה שהיו במקום האירוע ולכך שהעבירה של אי ציות כורכת בתוכה עבירה שהעד לביצועה [עת/1] היה מעורב בה ולפיכך יש להתייחס במשנה זהירות לדברים.

10. דין שתי טענות אלה להידחות. מדובר במקרה זה בעבירה של אי ציות להוראות שוטר ספציפי - עת/1. הנאשם הודה בחקירה נגדית כי לא ציית להוראות עת/1. לדבריו: "**ש.ת. אני מסכים שלא צייתי לאחד מהוראות השוטרים. אני מתכוון לעת/1**" [עמ. 7 שו' 22]. בנסיבות אלה, בהן אין מחלוקת בין התביעה להגנה כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו, מה לי עד תביעה אחד ומה לי אלף עדים?

11. הודיית הנאשם בחקירה נגדית בכך כי עבר את העבירה לכאורה כלפיי עת/1 מקטינה, בלשון המעטה, את החששות העשויים לנבוע מכך שעורך הדוח היה למעשה מי שהעבירה נעברה, לשיטת הסניגור, כלפיו.

לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 1 ינואר 2014 במעמד הצדדים